

Μαρκιανούπολις Ποταμός.

Νομίσματα.

Ἀρχαῖα νομίσματα
Μαρκιανουπόλεως
ὑπὸ Κ.Μ. Αποστο-
λίδου ἐν Θρακι-
κοῖς Τόμ. Β. 1929
σελ. 369-371

Κατ'εἰδήσεις τῶν ἐν Βουλγαρία ἐφημερίδων,
ὡς ἐπεβεβαίωσε καὶ ὁ κ. Ν. Μούσμφ, διευθυντῆς
τοῦ ἐν Σόφια νομισματολογικοῦ μουσείου δι' ἀνακοινώσεώς του
ἐν τῇ ἐφημερίδι Μῆρ ἀπὸ 21 τ. Νοεμβρίου, εὐρέθησαν δύο μεγά-
λοι πίθοι () πλήρεις ἀρχαίως νομισμάτων, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ
Μαρκιανουπόλει, ἥς τὴν θέσιν ἐπέχει ἡ νῦν κώμη Ποταμός Δέβνα
ἐν τῇ περιφερείᾳ Βάρνης. Ἡ ἀποκάλυψις τούτου τοῦ θησαυροῦ
ἦτο ὅλως τυχαία γενομένη τῇ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς βάρθος
δύο μέτρων ὑπὸ τὸ ἔδαφος ὑπὸ τῆς πρόσφυγος ὀρύσσοντος λαδι-
κον ἐντός τῆς ἐν τῇ κώμῃ οἰκίας του. Τὰ νομίσματα αὐθημερόν
κατεσχέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ ἐνδὲς τετάρτου αὐτῶν διαρπα-
γέντος ὑπὸ τῶν χωρικῶν καὶ συλλεθέντα ἔσχον βάρους 289 χιλι-
ογράμμαν, ὧν τὰ 236 μετακομίσθησαν εἰς τὸ ἐν Σόφια Μουσεῖον
τὰ δὲ 50 εἰς τὸ ἐν Βάρνη.

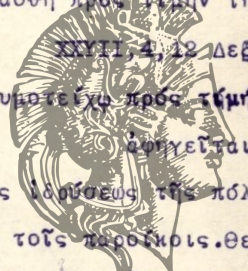
Ὁ νομισματολόγος Μούσμφ, ὅστις ἀνέλαβε τὴν μελέτην καὶ
κατάταξιν αὐτῶν, ἀνακοινοῦ ὅτι ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἱκανῶν νομισ-
μάτων κατασχεθέντων εἰς τὰς χεῖρας τῶν χωρικῶν προκύπτει ὅτι
ταῦτα εἶναι τοῦ I-III μ.χ. αἰῶνος. Τῶν νομισμάτων ἄλλα εἶναι
ἀργυρᾶ, ἄλλα μεμειγμένα μετὰ κασσιτέρου καὶ ἄλλα χαλκᾶ ἐπαρ-
γυρωμένα διὰ λεπτοῦ στρώματος ἀργύρου. Ἐκ τούτου πλὴν τῶν ἀ-
πέφθων ἀργυρῶν πάντα καλύπτονται ὑπὸ σκωρίας. Ἰποτίθεται ὅτι
ὁ θησαυρὸς οὗτος ἀνήκεν εἰς τὸ δημόσιον καὶ κατεχώθη κατὰ τὰ
τέλη τοῦ III μ.χ. αἰῶνος, ὅποτε ἐγένοντο αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν Γότ-
θων εἰς τὴν Θράκην, διότι φαίνεται ἀδύνατον ὅτι ὁ ἰδιώτης ἐν
τοῖς τότε χρόνοις ἦτο κάτοχος τοσούτου πλούτου τ.έ. 400 περί-
που χιλιογράμμων ἀργυρῶν νομισμάτων. Τοῦτο θὰ διασαφηνισθῇ ἐκ
τῶν γενησομένων ἐν τῇ αὐτῇ χώρῃ συστηματικῶν ἀνασκαφῶν, ἐξ ὧν
ἐλπίζεται ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἐτέρων ἀρχαιοτήτων, διότι οἱ πίθοι

κατεχώσθησαν ἐν τῇ γωνίᾳ δημοσίου πιθανῶς
κτιρίου, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν σωζομένων λει-
ψάνων τοίχων.

Ἀρχαῖα νομίσματα
Μαρκιανουπόλεως
ὑπὸ Κ.Μ. Αποστολί-
δου ἐν Θρακικοῖς
Τομ. Β. 1929. σελ.
369-371.

Ἡ Μαρκιανόπολις ἢ ἡ Μαρκιανοῦ πόλις ἔκειτο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς
ἀγούσης ἐξ Ἀγχιάλου διὰ τοῦ ΑἼμου εἰς τὴν κάτω Μοισίαν ἐν ᾧ ση-
μεῖω ἡ ὁδὸς διεσχίζετο εἰς δύο κλάδους. ὧν ὁ μὲν βορειοδυτικὸς ἡ-
γεν εἰς Δορδυστολὸν (Σιλίστριαν), ὁ δὲ ἀνατολικὸς εἰς Ὀθησσὸν (Βάρναν)
καὶ τὰς ἄλλας Παρευξεινοποντίας πόλεις. Ἀπεῖχε 18 χιλιομέτρα τῆς
Ὀθησσοῦ νοτιοδυτικῶς κειμένη παρὰ τῷ Ποταμῷ ἐν ᾗ ἀκριβῶς θέσει
κεῖται σήμερον ἡ κώμη Ποταμὸς Δέβνα, ὡς διεπιστώθη ἐκ διαφορῶν ἐρει-
πίων καὶ τινῶν ἐπιγραφῶν. Ἡ πόλις ἰδρύθη ὑπὸ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ
(98-117) μ.χ. καὶ ὠνομάσθη πρὸς τιμὴν τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος
Μαρκεανῆς (

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

πολις παρὰ τῷ νῦν Διδυμοτείχῃ πρὸς τὴν τῆς συζύγου τοῦ Πλωτίνης.
τὴν ἐξῆς περὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς πόλεως παράδοσιν, ἣτις διασώ-
ζεται καὶ σήμερον παρὰ τοῖς παρθενοῖς. Θεραπεινὴς τῆς Μαρκεανῆς ἀν-
τλούσα διὰ χρυσοῦ ἀγγείου ὕδωρ ἐκ τοῦ Ποταμοῦ ὠλίσθησε καὶ ἐκρήμ-
νισε τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸν ποταμόν. Ἀναζητηθεὶν τὸ ἀγγεῖον καὶ μὴ ἀ-
νευρεθεὶν ἐνομίσθη ὅτι παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Μετὰ τινος ὁμοῦ
ἡμέρας ἀνῆλθεν αὐτόματον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. Ὁ αὐτο-
κράτωρ ὑποθέσας ὅτι θεὸς τις ποτάμπος ἐνοικεῖ ἐν τῷ ὕδατι, ὅστις
ἔκαμε τὸ θαῦμα, ἔκτισε παρὰ τῷ ποταμῷ τὴν πόλιν καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν
διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἀδελφῆς τοῦ Μαρκιανῆς.

Ἡ Μαρκιανόπολις κατῴκειτο ὑπὸ Ἑλλήνων τὸ πλεῖστον, διότι ὁ
βίος ἡ γλῶσσα καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τῆς διοικήσεως (βουλὴ καὶ δῆμος) ἦσαν
ἐλληνικά ὡς μαρτυρεῖται ἐκ τε τῶν νομισμάτων καὶ τῶν ἐπιγραφῶν
τῆς πόλεως. Οὐδαμῶς ἄρα διέφερε τῶν λοιπῶν ἐν Θράκῃ ἐπὶ Ῥωμαϊοκρα-

τίς ἰδρυθείσων πόλεων, αἵτινες διὰ τῆς εἰς αὐτάς συρροῆς Ἑλλήνων ἀποίκων ἀρχεῖσθαι ἐλάμβανον ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ὡς ἦσαν καὶ ἡ Νικοπολις πρὸς Ἰστρῳ (Νικιοῦπ) ἡ Σερδική (Σόφια) ἡ Πανταλία (Κιουσταντίλ) κτλ. Ἀὐτονομος λοιπὸν οὖσα εἶχε τὴν προνομίαν τοῦ κόπτειν ἴδια νομίσματα. Ταῦτα πάντα πλὴν τινων ἐχόντων ἐν τῇ ὄψει τὴν ἐπιγραφὴν ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΣ καὶ κεφαλὴν τῆς πόλεως, ὡς πλοιοῦχου θεᾶς, ὅπ σθεν δέ τὴν Κυβέλην ἢ τὸν Ἡρακλεᾶ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ εἶναι αὐτοκρατορικὰ τ. ἐ. φέρουσιν ἐμπροσθεν μὲν τὴν κεφαλὴν ἢ τὴν προτομὴν τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἑλληνιστί, ὅπισθεν δέ εἰκόνας θεῶν ἢ σύμβολα αὐτῶν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛ(Ε)ΙΤΩΝ ἐνίοτε δέ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διοικούντος τὴν ἐπαρχίαν ὑπάρχοντος (κατὰ Μοισίαν) ὅμοια πρὸς τὰ νομίσματα τῶν λοιπῶν ἐν Θράκῃ ἑλληνικῶν ἀποικιῶν καὶ πόλεων.

Ἀὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Μαρκιανουπόλεως εἶναι γνωστὰ ἤμιν μέχρι τοῦδε τῆς Σαβείνης πυναγίδος τοῦ Ἀδριανοῦ (117-138) Μάρκου Ἀύρηλίου (161-180) Κομμοδου (188-192) Σεπτίμου Σεβήρου (193-211) Σεπτίμ. Σεβήρου καὶ Ἰουλίας Δόμνης (γυναικὸς του), Ἰουλίας Δόμνης, Καρακάλλα καὶ Γέτα, Καρακάλλα καὶ Ἰουλίας Δόμνης (μητρὸς του), Γέτα (211) Μαρκίνου (218) Μακρίνου καὶ Διαδουμενιανοῦ (υἱοῦ του), Διαδουμενιανοῦ, Ἐλεογαβάλου (218-222) Ἐλεογαβάλου καὶ Ἰουλίας Σοαιρίας (μητρὸς του), Ἐλεογαβάλου καὶ Ἰουλίας Μαΐσας (μήμης του), Ἀλεξάνδρου Σεβήρου (222-235) Ἀλεξάνδρου Σεβήρου καὶ Ἰουλίας Μαμαίας (μητρὸς του), Ἰουλίας Μαμαίας, Γορδιανοῦ III (238-244), Γορδιανοῦ καὶ Σεράπιος, Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνης (συζύγου του), Τρανκυλλίνης, Φιλίππου πατρὸς (244-249) καὶ Ὠτακίλλας (συζύγου του) Φιλίππου υἱοῦ καὶ Σεράπιος. Ἐκ τούτων τῶν αὐτοκρατόρων, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρὸς ἀνάμνησιν ἐκκοπέντων μεταλλίων, ἐπεσκέψαντο τὴν πόλιν ὁ Καρακάλλας κατὰ τὴν εἰς Θράκην πο-

πορείαν του καὶ ὁ Γορδανός ὁ ΙΙΙ.

Θεοὶ εἰκονιζόμενοι ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως εἶναι.
ὁ Δυκίος, Ἀπόλλων, ὁ Ἀσκληπιός, ἡ Τύχη, ὁ Ζεὺς, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ἡρακλῆς
ἡ Κυβέλη, αἱ τρεῖς Χάριτες, ἡ Νέμεσις, ἡ Ἐλευθερία, ἡ Ὁμόνοια, ἡ
Ἰσότης, ἡ Ἀφθονία, ὁ Ποταμός, ἡ Πόλις, ἡ Ὑγίεια, ὁ Σέραπις κλπ.
Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ διαίρεσιν τῆς Θράκης εἰς ἕξ ἐπαρ-
χίας () ἡ Μαρκιανόπολις μετὰ τῆς Ὀδησσοῦ, Νικοπόλεως
πρὸς Ἰστρῳ καὶ Δοροστόλου ὑπήγετο εἰς τὴν κάτω Μοισίαν

XXVII, 4

IX,

σελ. 254

σελ. 507). Ἡ πόλις ὥς φαίνεται πολλάκις κατεστράφη
ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόνων τὴν χώραν βαρβάρων, ὑπὸ τοῦ Προκοπίου (πε-
ρὶ κτισμάτων IV 11) φημινομεύεται ὡς μία τῶν ὀχειρωθεισῶν πό-
λεων ὑπὸ τοῦ Ἰουστιανοῦ. Πιθανὸς ἡ τελερὰ καταστρώσῃ τῆς πόλεως
ἐγένετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τοῦ Ἀσπαρούχ (679), ἐξ οὗ καὶ ἐγκατε-
λείφθη ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς, εἰς γὰρ δὲ βραδύτερον οἱ Βούλγαροι
ἡγεμόνες ἐχρησιμοποίησαν τὸ λίθινον ὑλικόν αὐτῆς περὶ κτίσιν
τῆς πρώτης βουλγαρικῆς πρωτεύουσας Πλήσκας, διότι πελῖστοι πατει-
ργασμένοι λίθοι ἐν τοῖς ἐρείπλοις τῆς Πλήσκας ἔχουσι τοὺς ὁ-
μοίους των κυλιόμενους καὶ νῦν ἐτι ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς κώμης καὶ
πέριξ αὐτῆς ἥτις ὀπέχει ὡς προερρήθη τὴν θέσιν τῆς πάλαι ποτὲ
Μαρκιανουπόλεως. (Ἴδε καὶ Σπ. Σακελλαριάδου, Πόλεις καὶ θέσμια
Θράκης κτλ. Ἀθῆναι ἐτ. 1929 σελ. 167).

Μαρκιανούπολις Ποταμός.

Νομίσματα.

Ἀρχαῖα νομίσματα
Μαρκιανουπόλεως
ὑπὸ Κ.Μ. Αποστο-
λίδου ἐν Θρανί-
κοις Τόμ. Β. 1929
σελ. 369-371

Κατ'εἰδήσεις τῶν ἐν Βουλγαρία ἐφημερίδων,
ὡς ἐπεβεβαίωσε καὶ ὁ κ.Π. Μουσάφ, διευθυντῆς
τοῦ ἐν Σόφια νομισματολογικοῦ μουσεῖου δι'ἀνακοινώσεώς του
ἐν τῇ ἐφημερίδι Νήρ ὑπὸ 21 τ. Νοεμβρίου, εὗρεθσαν δύο μεγά-
λοι πίθοι () πλήρεις ἀρχαῖως νομισμάτων, ἐν τῇ ἀρχαῇ
Μαρκιανουπόλει, ἥς τὴν θέσιν ἐπέχει ἡ νῦν κώμη Ποταμός Δέβνα
ἐν τῇ περιφερείᾳ Βάρνης. Ἡ ἀποκάλυψις τοῦτου τοῦ θησαυροῦ
ἦτο ὡς τυχαία γενομένη τῇ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς βάθος
δύο μέτρων ὑπὸ τὸ ἔδαφος ὑπὸ τινος πρόσφυγος ὀρύσσοντος κἄκ-
κον ἐντὸς τῆς ἐν τῇ κώμῃ οἰκίας του. Τὰ νομίσματα αὐθιμαρὸν
κατεσχέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν πλὴν ἐνός τετάρτου αὐτῶν διαπα-
γέντος ὑπὸ τῶν χωρικῶν καὶ ἀρτιόθεντα ἔλαχον βάθος 289 χιλιο-
γράμμων, ὧν τὰ 236 μετακομίσθησαν εἰς τὸ ἐν Σόφια μουσεῖον
τὰ δὲ 50 εἰς τὸ ἐν Βάρνῃ.

Ὁ νομισματολόγος Μουσάφ, ὅστις ἀνέλαβε τὴν μελέτην καὶ
κατάταξιν αὐτῶν, ἀνακοινεῖ ὅτι ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἱκανῶν νομισ-
μάτων κατεσχέθεντων εἰς τὰς χεῖρας τῶν χωρικῶν προκύπτει ὅτι
ταῦτα εἶναι τοῦ I-III μ.χ. αἰῶνος. Τῶν νομισμάτων ἄλλα εἶναι
ἀργυρᾶ, ἄλλα μεμειγμένα μετὰ κασιτέρου καὶ ἄλλα χαλκᾶ ἐπαρ-
γυρωμένα διὰ λευκοῦ στοιχείου ἀργύρου. Ἐκ τοῦτου πλὴν τῶν ἀ-
πέφθων ἀργυρῶν πάντα καλύπτονται ὑπὸ σκωρίας. Ἰπποτίθεται ὅτι
ὁ θησαυρὸς οὗτος ἀνήκεν εἰς τὸ δημόσιον καὶ κατεσχέθη κατὰ τὰ
τέλη τοῦ III μ.χ. αἰῶνος, ὅποτε ἐγένοντο αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν Γότ-
θων εἰς τὴν Θράκην, διότι φαίνεται ἐξῆς ὅτι ὁ ἰδιώτης ἐν
τοῖς τότε χρόνοις ἦτο κῆτοχος τοσοῦτου πλοῦτου π.έ. 400 περί-
που χιλιογράμμων ἀργυρῶν νομισμάτων. Τοῦτο θὰ διασαφηνισθῇ ἐκ
τῶν γενησομένων ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ συστηματικῶν ἀνασκαφῶν, ἐξ ὧν
ἐλπίζεται ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἐτέρων ἀρχαιοτήτων, διότι οἱ πίθοι

τίας ιδρύθεισών πόλεων, αἵτινες διὰ τῆς εἰς αὐτάς συρροῆς Ἑλλήνων ἀποίκων ὀρχεῖσθαι ἐλάμβανον ἐλληνικὸν χαρακτῆρα, ὥς ἦσαν καὶ ἡ Νικηπολις πρὸς Ἰστρῷ (Νικιούπ) ἡ Περδική (Σόφια) ἡ Πανταλία (Κιουσταντίλ) κτλ. Ἀυτονομος λοιπὸν οὖσα εἶχε τὴν προνομίαν τοῦ κόπτειν ἑῷ νομίσματα. Ταῦτα πάντα πλὴν τινῶν ἐχόντων ἐν τῇ ὄψει τὴν ἐπιγραφὴν ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΣ καὶ κεφαλὴν τῆς πόλεως, ὥς πλοιοῦχου θεᾶς, ὅπ. ὅθεν δὲ τὴν Κυβέλην ἢ τὸν Ἡρακλῆα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ εἶναι αὐτοκρατορικὰ τ. ἐ. φέρουσαν ἐμπροσθεν μὲν τὴν κεφαλὴν ἢ τὴν προτομὴν τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τοῦ ἐνόματός του ἑλληνιστῆ, ὅπισθεν δὲ εἰκόνας θεῶν ἢ σύμβολα αὐτῶν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛ(Ε)ΙΤΩΝ ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διοικοῦντος τὴν ἐπαρχίαν ἢ τῶν ἐκείτω μοισίαν) ὅμοια πρὸς τὰ νομίσματα τῶν λοιπῶν ἐν τῇ αἰσθητικῇ ἀποικιῶν καὶ πόλεων.

Ἀυτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Μαρκιανουπόλεως εἶναι γνωστὰ ἡμῖν μέχρι τοῦδε τῆς ἐποχῆς κυκλικὰ καὶ ὀβελίσκοι (117-138) Μάρκου Αὐρηλίου (161-180) Κωνσταντίνου (168-192) Σεπτιμίου Σεβήρου (193-211) Σεπτίμ. Σεβήρου καὶ Ιουλίας Δόμνης (γυναίκος του), Ιουλίας Δόμνης, Καρακάλλα καὶ Γέτα, Καρακάλλα καὶ Ιουλίας Δόμνης (μητρὸς του), Γέτα (211) Μαρκίνου (218) Μακρίνου καὶ Λιαδουμενιανοῦ (υἱοῦ του), Λιαδουμενιανοῦ, Ἐλεογαβέλου (218-222) Ἐλεογαβέλου καὶ Ιουλίας Σεπτιλίας (μητρὸς του), Ἐλεογαβέλου καὶ Ιουλίας Μαίας (μήτρός του), Ἀλεξάνδρου Σεβήρου (222-235) Ἀλεξάνδρου Σεβήρου καὶ Ιουλίας Καραίας (μητρὸς του), Ιουλίας Μαρίας, Γορδιανοῦ III (238-244), Γορδιανοῦ καὶ Σεβήπιος, Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνης (συζύγου του), Τρανκυλλίνης, Φιλίππου πατρὸς (244-249) καὶ Ἀτακίλλας (συζύγου του) Φιλίππου υἱοῦ καὶ Σεβήπιος. Ἐκ τούτων τῶν αὐτοκρατόρων, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρὸς ἀνδμνησιν ἐκκοπέντων μεταλλῶν, ἐπεσεφάντο τὴν πόλιν ὁ Καρακάλλας κατὰ τὴν εἰς Θράκην πο-

πορεύαν του καὶ ὁ Γορδανός δ' ΙΙΙ.

Θεοὶ εἰκονιζόμενοι ἐκ τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως εἶναι. ὁ Δῦμιος Ἀπόλλων, ὁ Ἀσκληπιός, ἡ Τύχη, ὁ Ζεὺς, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ἡρακλῆς ἡ Κυβέλη, αἱ τρεῖς Χάριτες, ἡ Πέρεςια, ἡ Ελευθερία, ἡ Ὀμόνοια, ἡ Ἰούδα, ἡ Ἀφροδίτα, ὁ Ποταμός, ἡ Πόλις, ἡ Ὑγίεια, ὁ Χέρας κλπ. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ διαίρεσιν τῆς Θράκης εἰς ἑξ' ἐπαρχίας () ἡ Μαρκιανούπολις μετὰ τῆς ὁδησσού, Νικοπόλεως πρὸς Σιτρὸν καὶ Δοροστίλου ὑπῆγετο εἰς τὴν κτῆσιν Μοισίαν

XXVII, 4

IX,

σελ. 254

σελ. 507). Ἡ πόλις ὡς φαίνεται πολλὰς κατεστράφη ὑπὸ τῶν ἐπιεραμένων τὴν χώραν βαρβάρων, ὑπὸ τοῦ Προκοπίου (περὶ κτισμάτων IX 11) μνημονεύεται ὡς μὲν τῶν ὀχλειρωσιστῶν πόλεων ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ ἡ τελευταία καταστροφή τῆς πόλεως ἐγένετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τοῦ Ἀσπαρούχου (679), τοῖς οὗτοι καὶ ἐγκατελείφθη ὑπὸ τὴν κατοικίαν τῆς πόλεως, ὅθεν ὁ βραδύτερον οἱ Βούλγαροι ἡγεμόνες ἐχρησιμοποίησαν τὸν κτιστὸν ὑπὸ τῆς πόλεως κτίσιν τῆς πρώτης βουλγαρικῆς πρωτεύουσας Πλίσκας, διότι πελῖστοι κατεργασμένοι λίθοι ἐν τοῖς ἐρείπιοις τῆς Πλίσκας ἔχουσι τοὺς ὀμοίους τῶν κτισμάτων καὶ νῦν εἶναι ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ περὶ αὐτῆς ἦτις ὑπάρχει ὡς προσερίθη τὴν θέσιν τῆς πόλεως κατὰ Μαρκιανουπόλεως. (Ἰδε καὶ Δρ. Βακαλλιανίδου, Πόλις καὶ θέσμις Θράκης κτλ. Ἀθῆναι ἐτ. 1929 σελ. 167).